

De PCR-test als vals ontzenuwd

Patrick Savalle

In januari publiceerde een groep van 24 wetenschappers *Detection of 2019 novel coronavirus (2019-nCoV) by real-time RT-PCR* dat als een van de meest noodlottige wetenschappelijke publicaties in de moderne geschiedenis mag worden beschouwd. Dit 'PCR-paper' beschrijft het Corman-Drosten-protocol voor het ontdekken van het SARS-CoV2 virus (2019-nCoV) en een geschatte 70% van alle PCR-tests in de wereld is erop gebaseerd. Marion Koopmans van het OMT was een van de auteurs. De test is het fundament van de draconische Corona aanpak van de regering die ons leven ontregelt.

Eind november leverde een ander internationaal gezelschap van wetenschappers een vernietigende 'retraction-paper' in bij Eurosurveillance als reactie op de PCR-paper. Het gezelschap onder leiding van Dr. Peter Borger, Dr. Ulrike Kämmerer en Dr. Michael Yeadon vond tien grote ontwerpfouten die overduidelijk maken dat deze test niet kan worden gebruikt voor het ontdekken van het virus. Het is simpelweg onduidelijk wat de test vindt. Met de retraction-paper proberen deze onderzoekers nu de PCR-paper 'wetenschappelijk ongeldig' te laten verklaren. Dit is zoals wetenschap zou moeten werken: met het zelfreinigende vermogen dat vaak niet wordt ingezet. Maar intrekking van de PCR-paper zal immens grote consequenties hebben en men mag verwachten dat politieke en financiële belangen dit wetenschappelijke proces zullen proberen te saboteren. Intrekken is dan één ding, er consequenties aan verbinden een heel ander. Een groot deel van alle COVID-19 diagnostische tests die wereldwijd zijn uitgevoerd, maar ook veel wetenschappelijk onderzoek (waaronder vaccin-onderzoek) is gebaseerd op het fout bevonden protocol.

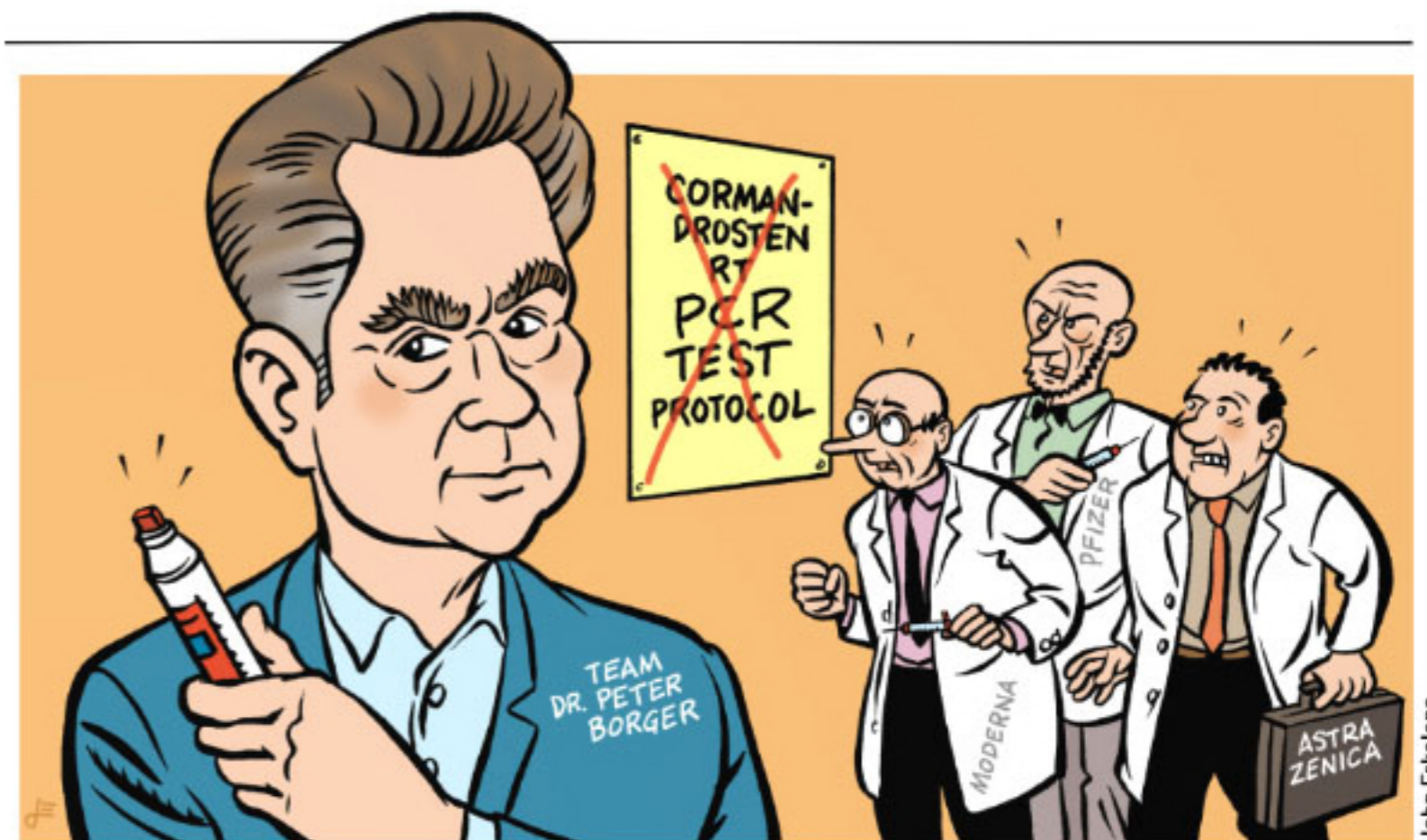
Dit is de voorlopige culminatie van een heftig debat rondom de PCR-methode dat eigenlijk al 30 jaar gaande is. Destijds bij het HIV/AIDS onderzoek waren er al wetenschappers die vonden dat de methode verkeerd werd toegepast, in een in veel opzichten vergelijkbaar verband. Onder de critici was ook de uitvinder zelf van de PCR-methode, Kary Mullis. Hij kreeg er een Nobelprijs voor. "Met PCR kun je bijna alles in iedereen vinden" is een van zijn uitspraken. Aan het belang van de PCR-methode zelf wordt door niemand getwijfeld. Maar het is

een uiterst gevoelig laboratoriuminstrument dat nooit is bedoeld om virussen of infecties mee vast te stellen. Het enige dat het doet is genetisch materiaal vermeerderen voor vervolggelaboren. De toepassing voor diagnostiek, laat staan op epidemiologische schaal, vergt iets heel anders. Wat de retraction-paper zegt is dat voor elk virus een nieuw PCR-proces moet worden ontworpen (het virus-specifieke protocol), op basis waarvan fabrikanten dan PCR-kits ontwerpen. Wat nu wordt geconstateerd door Peter Borger en zijn groep is dat het protocol, waarvan wordt geclaimd dat het SARS-CoV2 identificeert, daar absoluut niet geschikt voor is.

Bij het lezen van de kritiek valt meteen op dat het nu toegepaste Corman-Drosten-protocol was ontworpen nog voordat de ontwerpers de beschikking hadden over het virus. Van de benodigde genetische code van het virus is een theoretisch computermodel gemaakt (een zgn. alignment) op basis van sociale media berichten die leken te wijzen op een nieuw klinisch beeld dat leek op SARS. Dus de veel gebruikte test van het moment is niet gebaseerd op een echt virus dat uit een patiënt is geïsoleerd en ook niet op een zorgvuldig onderzocht klinisch beeld. Er was op dat moment zelfs nog niet bewezen dat het veronderstelde virus werkelijk bestond en/of de oorzaak was van inderdaad een nieuwe ziekte. In de tijd dat het theoretische computermodel werd gemaakt wist men van nog slechts 6 patiënten. Tot op de dag van vandaag is deze berekende genetische code nog niet gevalideerd door de auteurs van de PCR-paper. Deze constatering is op zichzelf al uitermate schokkend. Bedenk dat het inmiddels de levens van miljarden mensen heeft ontwricht.

Verder lezend, lijkt het erop alsof het Corman-Drosten-protocol is ontworpen door iemand die niet goed weet wat hij of zij aan het doen is. Het is heel moeilijk aan te nemen dat de betrokken auteurs er hun namen onder hadden geschreven indien ze het ontwerp daadwerkelijk hadden bestudeerd en begrepen. Werkelijk alles is fout gedaan.

"Ik wist een maand geleden niet wie Drosten was en ik ben niet betrokken geweest bij de controversie. Omdat ik die bagage niet had, was ik misschien een ideale neutrale partij om zijn werk aan de Charité-primers te herzien. Ik sta er versteld van dat er zoveel

gebreken zijn." Dit zijn de woorden van Kevin McKernan over het protocol. Hij was technisch projectleider van het Human Genome Project en vond de SOLiD sequencer uit, wat een nieuw tijdperk in het vakgebied inluidde. Hij is ook een van de auteurs van de retraction-paper. De kritiek is zeer technisch, maar ook bij een ingelezen leek zal er toch al snel een gevoel van verbijstering ontstaan. Een PCR-proces is gebaseerd op een aantal stappen in de procedure, zoals verhitting, toevoeging van hulpstoffen e.d., en in vrijwel elk aspect zijn fouten gemaakt. Wat die fouten zijn is goed onderbouwd en de namen die de retraction-paper hebben ondertekend zijn solide. Maar waar het bij betrouwbare wetenschap om gaat, zijn natuurlijk de aantoonbare feiten en logische argumenten.

Behalve fouten in het ontwerp van het proces zelf werden ook procedurele en redeneerfouten gevonden. Zo hebben de auteurs van de PCR-paper nagelaten hun protocol te toetsen aan de hand van echt viraal materiaal, vonden (en negeerden) ze zelf al zogenaamde false positives en hebben ze aanwijsbaar verkeerde keuzes gemaakt. De paper is zeer waarschijnlijk niet door collega's bekeken. Het werd twee dagen na inleveren al gepubliceerd. Twee van de auteurs zijn lid van de editorial board van het tijdschrift dat het paper publiceerde. Vier auteurs hebben ernstige belangenverstrengelingen. Eén is de hoogste baas, een andere de wetenschappelijk adviseur van het bedrijf dat als eerste test-kits ging verkopen op basis van dit PCR-procedure, nota bene nog voordat het protocol was gepubliceerd.

Het is moeilijk voor te stellen wat er nu gaat gebeuren. Naar de normen van wetenschapsbeoefening is het onmogelijk de retraction-paper te negeren, maar de implicaties ervan zijn immens. Als de meest gebruikte test om SARS-CoV2 te identificeren niet door de beu-

gel kan dan betekent dat allereerst dat alle afgenomen diagnostische tests ongeldig zijn en dat doorgaan met deze tests niet alleen onzinnig maar ook schadelijk en wellicht dodelijk is. Vervolgens moet ook een grote hoeveelheid wetenschappelijke papers opnieuw worden bekeken. Vele daarvan zijn mogelijk ongeldig geworden. Veel wetenschappelijk onderzoek gebruikt dit protocol immers om virussen te identificeren, wat vaak onterecht 'isolatie' wordt genoemd. Dit is een fundamentele fout, want PCR meet tenslotte geen virussen maar genomen en een genoom is geen virus. Tenslotte zijn ook de testresultaten van sommige vaccins niet meer te vertrouwen. Van fabrikanten moet nu worden geëist dat ze openbaren welk PCR-protocol ze hebben gebruikt. Het succes van een vaccin wordt bijvoorbeeld gemeten met PCR, omdat PCR wordt gebruikt om infecties vast te stellen. Maar dat doet de test nu juist niet. Wetenschappelijk gezien komen we in een andere wereld terecht, een nieuw abnormaal.

Naast wetenschappelijke implicaties zijn er ook maatschappelijke consequenties. Enorme maatschappelijke consequenties, want het ongeldig bevonden PCR-protocol is de leidraad voor veel politieke beslissingen. De bizarre maatregelen van anderhalve meter, mondkapjes en lockdowns. Elke maatregel is op z'n minst deels genomen op basis van ongeldige tests en onderzoeken. Al eerder werden de epidemiologische modellen ontmaskerd die ons foutief miljoenen doden voorspelden, maar nu ook het belangrijkste wetenschappelijke en diagnostische instrument gewoon onzin blijkt, kan er niets anders gebeuren dan een volledige herbezinning. Wat u alvast kunt doen is overal waar u 'infecties' leest of hoort, vanaf nu 'kabouterij' invullen voor uzelf. Want dat is exact wat al de tijd aan de hand is geweest. ■

John Erkelens